

JOSEP SOU

VERSUS
Mariadolors Mulà

2	0	2	0
CASA DE CULTURA			
2	0	2	1

MARIADOLORS MULÀ

JOSEP SOU

VERSUS

Mariadolors Mulà

2	0	2	0
C	A	S	A
2	0	2	1
D	E	C	U
L	T	U	R
A			

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Coordinació: Raül Llopis, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR:

Armand Alberola

Manuel Boix

Romà de la Calle

Fernando Castro

Carles Cortés

Tomàs Llorens

Miquel Navarro

Santi Pastor

Josep Sou

Feliu Ventura

Vicent M. Vidal

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

Edita: Ajuntament Alcoi

© Dels autors

© AMB-Disseny

© Ajuntament d'Alcoi

Maquetació: *AMB i AGA*

Dipòsit legal: A 389-2020

Gràfiques Alcoi S.L.U.

AJUNTAMENT D'ALCOI

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTIS

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

V E R S U S

«Per a un ésser conscient, l'existir consisteix a canviar,
a madurar, a crear-se indefinidament a sí mateix»

Henri Bergson

En aquesta nova exposició, en aquest treball acurat de Mariadolors Mulà (sempre i en cada moment l'autora enjoia el seu quefer creatiu amb el rigor que li dicta, per fortuna, la sensibilitat, i des de la intensitat), la síntesi entre la raó plàstica i la versemblança de la diversitat poètica, signifiquen la principal manera de dur a terme l'abordatge del nou projecte. Així, als envans del Centre Cultural, la solidesa de les estances per a l'exhibició, s'honoren d'acollir la subtileza de la pintora, que ara s'insereix pels delicats mons de la poesia, de les poètiques que identifiquen diverses formes d'assumir el rigor dels versos, o el que és el mateix, del pensament. Miguel Hernández, Joan Fuster. Alfonsina Storni, Federico García Lorca, Rosalía de Castro, Rafael Alberti o J. Sou, permeabilitzen el seu deler, potser els seus deliris, en el morter on s'hi fonen, per la voluntat de l'alquimista: les passions, els dicteris de la vida, o la volença que determina tan difícil mesura per a exercir les funcions d'un senzill vianant. **Versus**, i regirem el camí cap a un món fantàstic i farcit de cadències que, solament, el temps empara. Versus, o la proximitat dels mots que s'hi confonen per a cantar, o dir, que el camí resta als versos, junt a les propostes que emplenen d'entusiasme una vida quallada de dignitat i de melodies. Versus, de Mariadolors Mulà, per a referir tot allò que llueix, tan esponerós, a la salut cordial de la pintora, i que regalima bellesa arreu i, per tant, l'harmonia s'hi transforma en pigments que abeleixen les façanes de l'existència. Versus de Mariadolors Mulà s'instal·la a l'endins de

totes les metàfores que a la vida són, i ens regala la sorpresa d'un dir poètic que ara, sí, ara, és el seu. La seua veu s'hi belluga, per la necessitat d'abraçar el millor de la intel·ligència, i capir, definitivament, l'alba d'un dia radiant de sol, atapeït per la bellesa de la conquesta artística. Els pinzells, com ara la intensitat de reflectir la memòria que viatja dins l'èter, cada dia, fulguren de plaer si la cançó és un cant acordat. Mariadolors Mulà s'estima la poesia. Ama els poetes. Dibuixa versos als teixits de la nit immensa. Agom-bola esperances en la discreció de l'estança quan s'il·lumina la llàntia de la inspiració.

No tot, però, serà poesia, doncs el treball, o la dura labor de l'artista, aferma les hores en la captura de l'essència: «*El plaer que acompanya el treball ens fa oblidar la fatiga...*», ens diu el poeta Horaci. I clar, en aquesta direcció: la tria de l'objectiu, la carícia de la idea a l'àmbit intel·lectual, la fretura dels versos que s'hauran de capir, de pintar, o d'acompanyar, tot per millor servir-los, fan de l'experiència emocional creativa un qüestionament deliquescents. A vegades imperatiu, per la llarga mà del dubte. Només el treball constant fonamenta la certesa des del cim de la il·lusió.

I la labor diària és, talment, un aprenentatge. Mariadolors Mulà aprèn cada dia que passa. Renova cada jorn els vots amb la necessitat de bestreure allò millor de la seua condició d'artista. Grata el fang creatiu i troba substància informativa per a atorgar el benefici de la seua recerca. No només escarba al sac de les idees, també conforma les experiències visuals viscudes. Ens transmet la força de la natura, després que aquesta banye i glorie els seus ulls ensinistrats per a mirar i veure. I és en aquesta exposició, Versus, que viu, i reviu, determinada a compartir els espais de vida que els poetes insinuen. L'artista singularitza les imatges, després d'efectuada la sinestèsia oportuna i ferma, i divideix, en estrats susceptibles d'ésser reconeguts, la matèria orgànica de la qual s'hi vesteixen, ara també, els efectes primordials de la poesia. Tota una experiència! Tot un món de conjuncions copulatives. Tota meravellosa radicalitat, de l'arrel en parlem, que

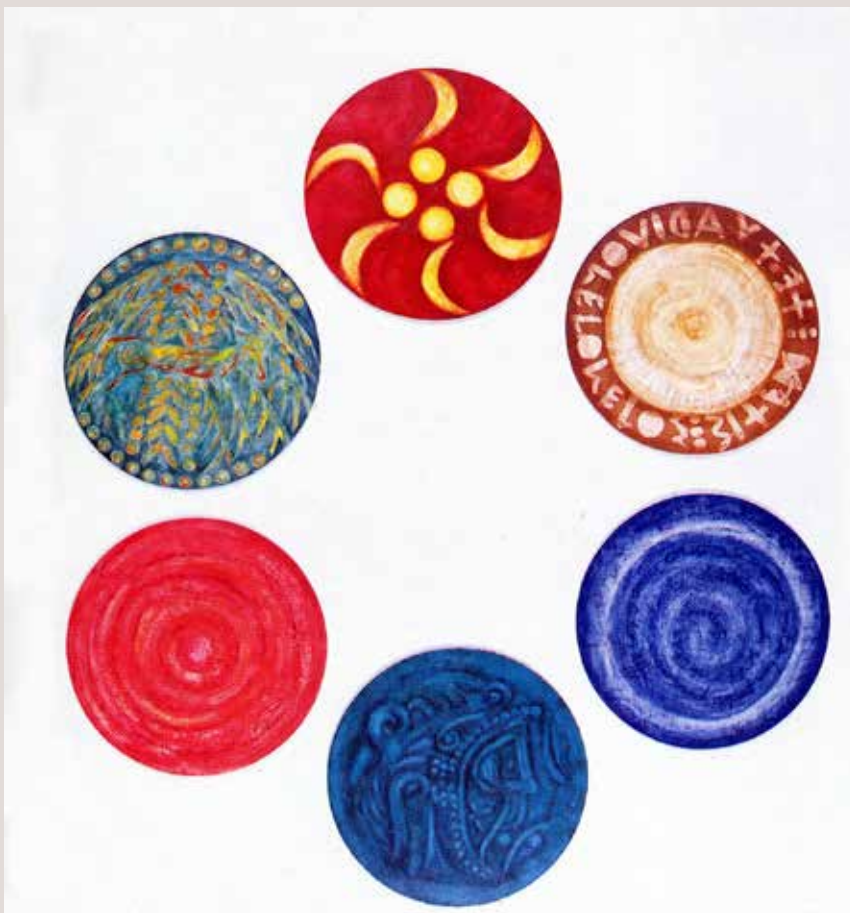
conjumina la voluntat de la pintura, de la instal·lació i dels versos. Si més no, un autèntic trasbals d'experiències: «*Quan els ulls veuen allò que mai veren, el cor sent el que mai sentí*», ens apropa Baltasar Gracián. I és ben cert açò. Hi ha l'enriquiment de la proposta pictòrica. L'augment de la consciència creativa allibera també les xarxes al llac emancipat de la comunicació. O diguem-ne que tot suma. Tot aprofita com a bastiment per a construir edificis que aixopluguen la veu plural en lliure exercici. Potser no es tracte tant de filosofia de l'experiència com de vocació de compartir espais de creació. I precisament restarà la filosofia com a eina per a alliberar metalls pesats. Només una engruna de l'essència. Un xic, només, de singularitat expressiva, i d'espais compartits: la poesia i la pintura. La matèria cordial i la plasticitat que commociona la urbs existencial, o l'amor a la feina. Perquè tant si val..., estem parlant, clar està, de sentiments.

No obstant, quan la vida (encara que sembla difícil d'entendre) es resol impossible d'apropar-nos a l'ingràvid món de la bellesa, ens restarà la bromallosa experiència del somni. Serà suficient tancar els ulls i capir, o aprehendre, la subtilesa dins l'atmosfera de l'aire. Palpar amb els dits la filagarsa esmunyedissa del vent cantaire a sobre les branques del bosc de la il·lusió. Alenar, tot encerclats pels vapors dels rius frescos de la nit, quan la boira amera els cossos i es distreu, després, en filigranes de danses inversemblants. El somni també compta. I si no tanquem els ulls, i ens disposem, com ho fa l'artista Mariadolors Mulà, a materialitzar la irrealitat conquerida en la nit insomne, les troballes vindran a participar de l'àpat de la creació. Vida i creació. Somni i captura de la idea. Vida i somni al servei de l'obra en el discurs del talent i de la gràcia. Sí, del talent per a expressar tanta bellesa encara inconneguda. Es tracta del talent de la pintora Mariadolors Mulà. O és un joc el somni. Potser la destresa qualificada del treballador que labora a l'obrador discret de la casa. O pot ser l'enterca dificultat d'abraçar allò que vola i vola pels sostres de la imaginació. O serà, el somni, un pessic que regira les intencions prime-

res de l'artista que s'hi posa al fornall per a doblegar el ferro de les dificultats sobrevingudes. Tot alhora, potser. Del cert sabem que l'artista que avui ens convoca, la faedora de versos pintats, la conqueridora de les més pregoneres intencions poètiques, somnia per a dir. Tanca els ulls, sota els llençols de la inspiració fecunda, per a atorgar el caliu amatent de la seua poètica. Somnia l'artista perquè el somni enalteix la seua condició creativa: «*Sempre sospirem per visions de bellesa, sempre somiem mons desconeguts*», diuen les paraules, tan interessants i encertades, ara, de Màxim Gorki.

I tota creació s'identifica amb un procés d'aprenentatge. Sempre aprenent, o *morint i aprenent* (com resa l'aforisme oriental), cada cop que passa. De tot i de tots. Qualsevol cosa ens il·lustra; tota indagació justifica hores d'aprenentatge. El creixement també és això: aprendre. I aprofitar qualsevol retall d'experiència per a posar en valor la construcció d'espais que faciliten el naixement de la bellesa. Tot suma. Tot acompanya el trajecte vital de l'artista en la seua voluntat de comunicació, en la seua necessitat de transitar, en fidel companyia, els senders de la vida. I Mariadolors Mulà, mitjançant la cartografia de la seua experiència, o del seu somni, allibera la força constant quan el seu cor bateja, tan ple d'emocions. I amb la poètica que certifica el seu cant, amb la llibertat del seu pinzell quan traça territoris d'esperança, aprèn, i ens captura l'esguard, tot procurant-nos un tast de felicitat. Perquè: «*El dia precedent ensenya al jorn que segueix*», amb un continu emergent que ultrapassa els murs càustics de la resistència al coneixement, assegura Píndar. La pintura, l'art en qualsevol de les seues manifestacions expressives, és una font de coneixement i d'aprenentatge. I nosaltres, des de la nostra modesta condició d'espectadors, restem amatents per a esguardar i aprendre, cada dia, de la labor intensa de l'artista Mariadolors Mulà. I ho diem: ens sentim força privilegiats davant d'aquest repte.

J. SOU

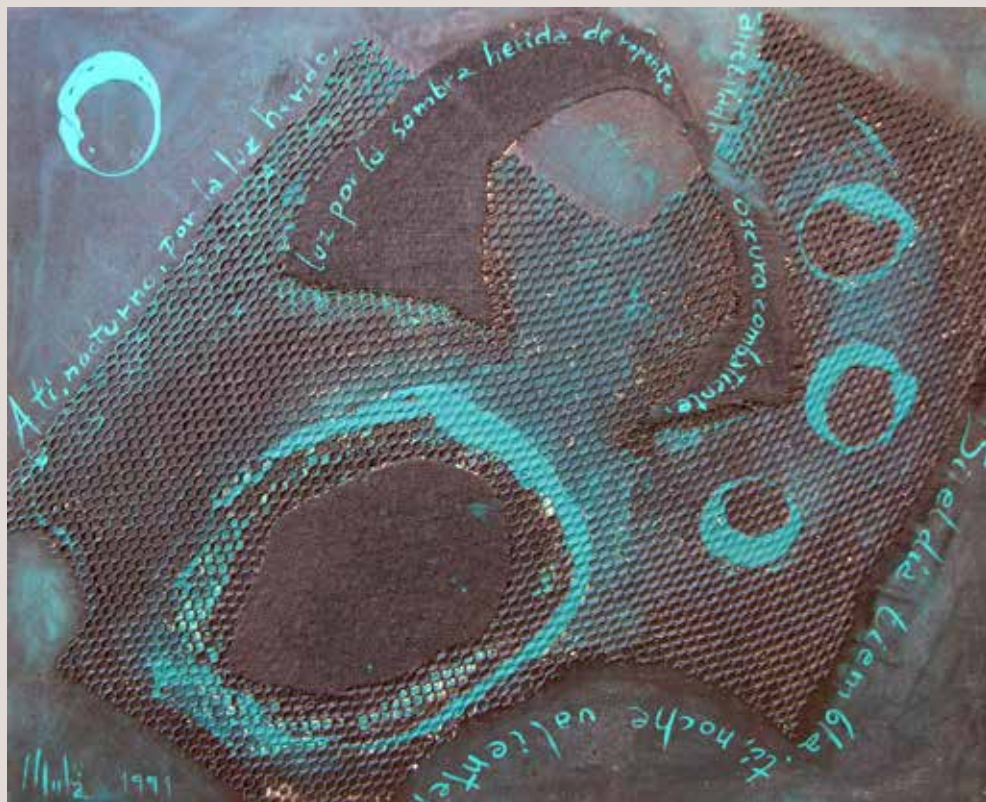

1997. Rosalia de Castro. Pigments naturals s/ fusta.

*Ahí tes o meu coração, si o queres matar ben podes; pero, como estás ti dentro,
tamén si ti o matas, morres.*

Técnica: Mixta s/lí. 1988. Títol: Yerma. Federico García Lorca. Mixta s/ lí.

1992. Rafael Alberti. Mixta / llenç.

A ti nocturno, por la luz herido, luz por la sombra herida de repente; si la noche, tú, día enardecido.

1983. Titol: Adios Alfonsina Storni. Mixta s/ llenç.

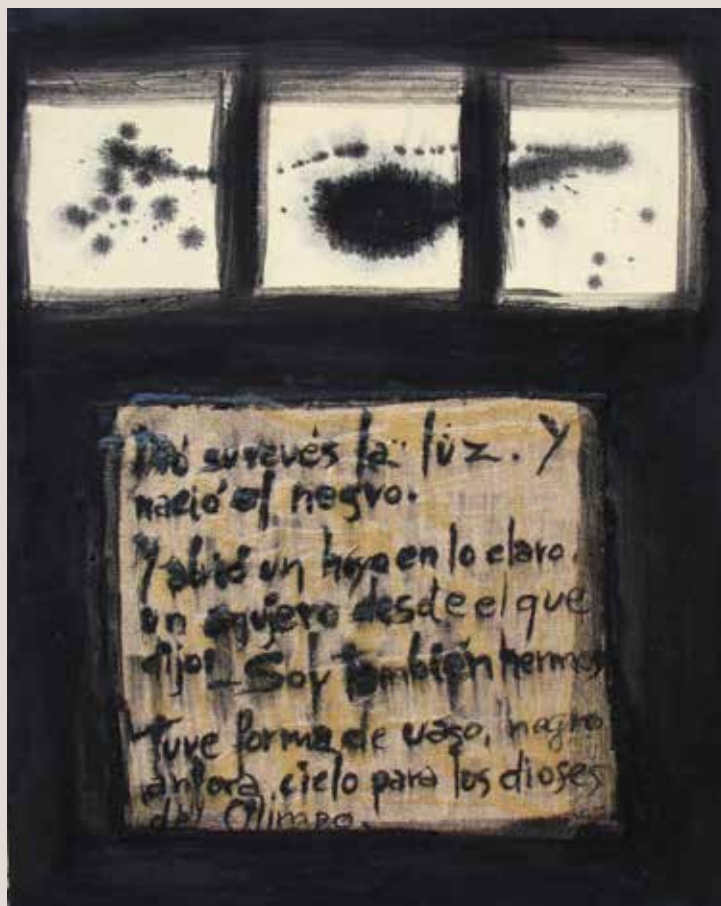

1992. Rafael Alberti. Mixta/ llenç.

Temo a la noche, al sueño qué no viene, a los ojos cerrados, abiertos contra el techo, temo a las horas qué resbalan mudas, a los amaneceres atónitos sin nadie.

1992. Rafael Alberti. Poliptic. Pigments naturals s/ paper reciclat.
Col·lecció del Museu de la Universitat d'Alacant. Mua.

1992. Rafael Alberti. Mixta s/ lli.
*Dió su revés la luz. Y nació el negro y hundió un hoyo en lo claro,
 un agujero desde el que dijo: –Soy también hermoso.*

2010. Miguel Hernández. El palomar de las Cartas. Tinta japonesa. Intal·lació.

2010. Miguel Hernández. Foto digital s/ llenç.

*Llegó la hora del parto, la más rotunda hora, estallan los relojes sintiendo tu alarido.
Y el sol se adentró en tú vientre donde encontró su nido.*

2010. Miguel Hernández. Terra natural s/llenç.

2010. Miguel Hernández. Elegía a Ramón Sijé. Terra natural s/ llenç.
*Quiero escarbar la tierra con los dientes, quiero apartar la tierra parte a parte a
dentelladas secas y calientes.*

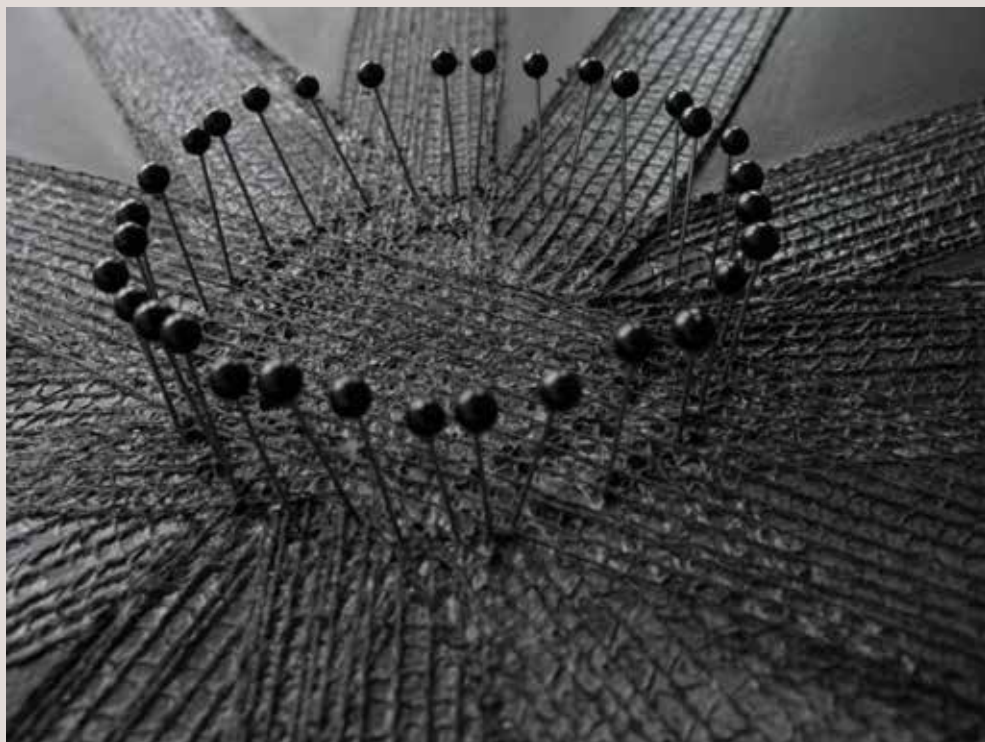
2010 Miguel Hernández. Mixta s/ llenç. Silencio II.

2010. Miguel Hernández. Mixta s/lleç. Silencio III.

2010. Miguel Hernández. Mixta s/ llenç.
Herido estoy, miradme.

2010. Miguel Hernández. Mixta s/ llenç.
El herido.

2010. Miguel Hernández. Mixta s/ llenç.
La sangre llueve siempre boca arriba, hacia el cielo.

2010. Miguel Hernández. Mixta s/ llenç.
Para vivir con un pedazo basta, en un rincón de carne cabe un hombre.

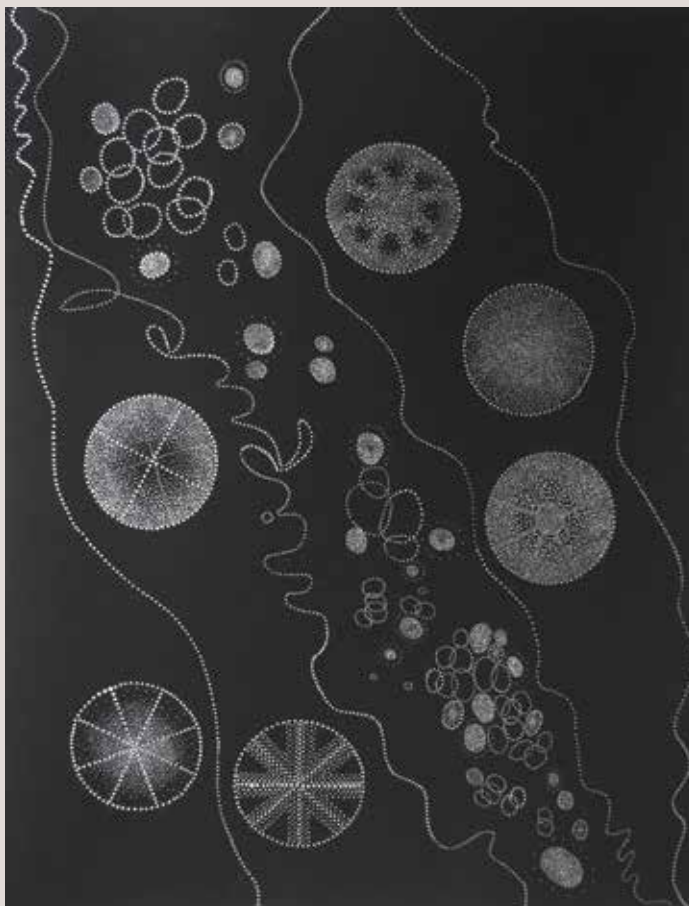
2010. Miguel Hernández. Mixta s/ paper.
Caminos de algodón.

2010. Miguel Hernández. Mixta s/ llenç.
Abre caminos de algodón profundo.

2010. Miguel Hernández. Textil y cotó.
Homenatge a Josefina Manresa. (Representa tot el temps que va dedicar a cosir per a poder alimentar al seu fill).

2010. Miguel Hernández. Tinta platejada s/ paper. (8 Peces).
*Y miro, y sólo veo velocidad de vicio y de locura. Todo eléctrico: todo de momento.
Nada serenidad, paz recogida. Eléctrica la luz, la voz, el viento, y eléctrica la vida.*

2010. Miguel Hernández. Foto digital s/ llenç.
Esribeme a la tierra que yo te esribré.

2010. Miguel Hernández. Foto digital s/ llenç.

Tristes guerras si no es amor la empresa.

Tristes, tristes.

Tristes armas, si no son las palabras.

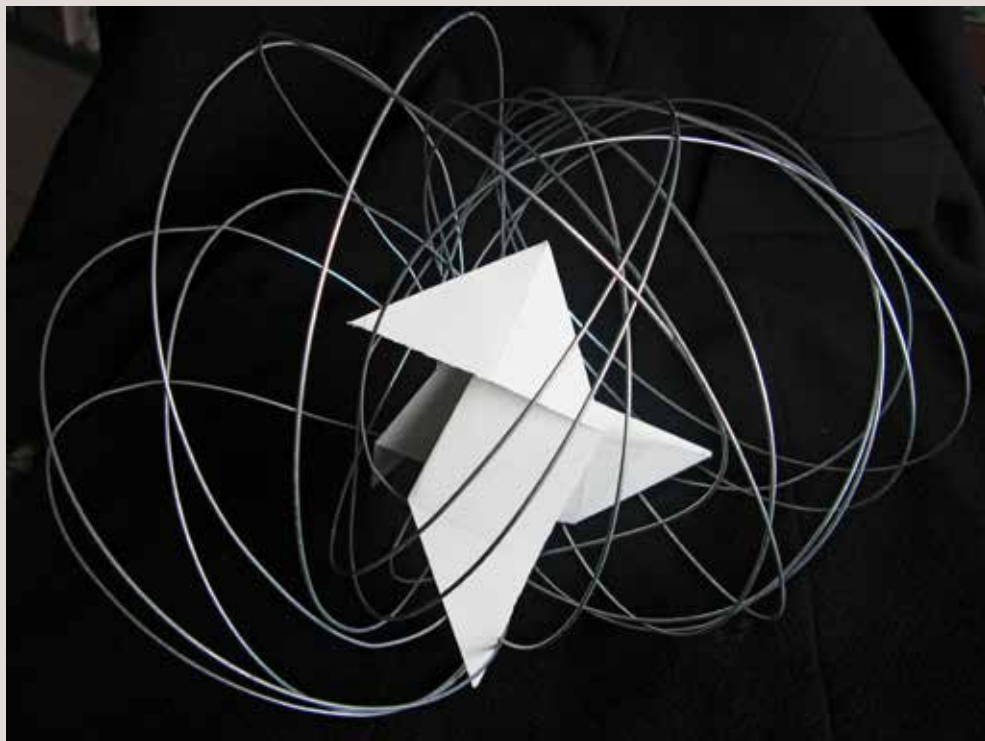
Tristes, tristes.

Tristes hombres, si no mueren de amores.

Tristes, tristes.

2010. Miguel Hernández. Mixta s/ líf.
El agua de la taza sin tus sedes.
El alpiste sin tú hambre,
La caña sin tú brinco: alambres jueces,
Guardáis, ¿qué libertades?

2010. Miguel Hernández. Foto digital s/ paper.
Poesía presa.

2009. ATZUR. Josep Sou. Foto digital de Instal·lació.
Imanta la mirada un verger de blaus bosc espès de la tendresa.

2012 Joan Fuster. Olí s/ llí.
*El riu és dolç, com dolça es la saliva aromàtica dels llavis de l'amant.
Continues ocult sota el riu rere el somni.*

2009. Josep Sou. Foto digital.
Després el mon que gira i gira i gira procurant la paraula de vida també el silenci.

2009. Josep Sou. Foto digital.

*L'ampolla sura com un sorpir a frec de la roca i de la vora turons per presidir la nostàlgia
ara reblerta de cançons de sirena.*

2009. Josep Sou. Foto digital.
Un tret formidable esgarra en plors i fereix la carn del dia.

2009. Josep Sou. Foto digital.
Vida a la pell tibant de la fantasia.

2009. Josep Sou. Foto digital.
Nafragi després de la carícia quan el vent aconsella palpar el llibres del s herois.

2009. Josep Sou. Foto digital.

Melodia d'ombra pedres mil·lenàries fragància de gessamins brisa constant verema de records.

2009. Josep Sou. Foto digital.

Els rem s'enfonsen tan vehements en la carn de les aigües i avança la dura carcassa del misteri.

2009. Josep Sou. Foto digital.
Són els cants que van i vénen discretament arborats a lloms d'un dofí.

2009. Josep Sou. Foto digital.
A l'alba la meravella.

MARÍA DOLORS MULÁ.

La Vila de Cercs. (Barcelona).

EXPOSICIONS INDIVIDUALS INTERNACIONALS:

2013 “Miguel, luz y sombra” Maison des artistes.Escale du nord. Anderlecht. Bruselas.

1998 “Homenajes” Museu de Art Contemporáneo de Cuzco. Perú.

1994 “Nacional-14” New York.

1993 “Planeta Tierra” M. Gallery. New York.

EXPOSICIONS COLLECTIVES INTERNACIONALS:

2019 “Gastronomía y Naturaleza”Comisaria: Concha Sáez. Galeria E. Amador de la Universidad de Panamá.

2019 “Gastronomía y Naturaleza” Biblioteca Palafoxiana de Puebla. Méjico.

2019 “Gastronomía y Naturaleza” Universitat de Honduras.

2018 Saló de tardor. Museu de Guarda. Portugal.

2009 VI Euroamericana de Artes Visuales. Extemplo de San José. Institut de Cultura. Campeche. Méjico.

2005 III Euroamericana de Arts Visuels. Legislatura de la Ciudad Autónoma de Buenos Aires. Argentina.

2002 Miniprint Internacional 22. Cadaqués. Winglied Art. Anglaterra.

2002 Miniprint Internacional 22. Cadaqués. Galerie L ‘Etanq d ‘Art. Bages. Francia.

1998 Centro Cultural Ricardo Palma. Lima. Perú.

1989 “Mujer y Artes Plásticas, Granada hoy”. Congrés Internacional de la dona. Universitat de Granada. Palau de la Madraza y Carmen de los Mártires. Granada.

1989 “Pintat a Elx hui. Biblioteque Municipal de Tolouse. França.

FIRES INTERNACIONALS:

2018 Studio Lisboa. Art Fire. Portugal.

2007 “Estampa”. Feria Internacional. Taller Baikal. Madrid.

2005 “Estampa”. Galería Víctor Martín. Madrid.

1994 “EUROP’ART. Palexp. Ginebra. Suiza.

1991 “ARCO” Feria Internacional de Arte Contemporáneo. Galeria Víctor Martín.

1992 “ARCO” Galería Víctor Martín. Madrid.

1988 “ARCO” Galería-11. Alicante.

1987 “ARCO” Galería-11. Alicante.

SELECCIÓ EXPOSICIONS NACIONALS INDIVIDUALS:

2018 “Vida Eléctrica”. Galería La Escalera. Cuenca.

2008 “Aigua Congelada”. Fundació Josep Irla. S. Felú de Guixols. Girona.

2005 “Mulá-Zen” Galería Contemporánea. Sigüenza. Guadalajara.

2001 “Universo” Casa de Cultura de Alcobendas. Madrid.

1997 “Celtas” Fort de San Damián. Museu de Ribadeo. Lugo.

1990 “Egipto” Galería Vanguardia. Bilbao.

1986 Beca Espai Públic. Palau dels Condes de Gabia. Granada.

SELECCIÓ DE EXPOSICIONS NACIONALS COL-LECTIVES

2019 “Gastronomía y Naturaleza”. Palacio de la Salina. Comisaria Concha Sáez. Salamanca.

2018 “Homenatge a Miguel Hernández. Comisaria: Carme Jorques.MUGBE. Benicarló. Castellón.

2013 “Nosaltres els Fusterians”. Centre de recursos d’autoaprenentatge i investigació de la Universitat Rovira y Virgili de Tarragona.

2010 “La gran recolección” Otoño Fotográfico. Museu Casares Quiroga. A Coruña.

2009 Fundación Ciec. Betanzos. A Coruña.

2009 “Miradas distintas, distintas miradas”. Consorci de Museus.

El Carmen. Valencia.

2000 “Llibre Objecte” Galería Espai Blanc. Barcelona.

1987 “Pintat a Elx hui” Museu Nacional de Cerámica. Rodríguez Martí. Valencia.

1987 II Bienal del Deporte. FC Barcelona. Antic Mercat del Born.
1985 I Bienal Nacional de Arte FC Barcelona. Palau de Pedralbes.
1986 III Sal6n de Artes Pl1sticas. Universidad Polit1cnica. Madrid.

SELECCI3 EXPOSICIONS INDIVIDUALS A ALACANT

2020 "SITUACI3N LIMITE" MUA. Museo de la Universidad de Alicante. Comisaria Mar1a Marco.
2019 "CARTAS CRUZADAS" Sede Universitaria Alacant.
2016 "Terra Inundada, Mar1a Dolores Mul1. Fot3grafa. MUA. Comisaris: Pepe Calvo i Juan Antonio Roche.
2015 " Calakmul" Centre L'Escorxador. Elx.
2014 "La Nada" Llotja del Peix.. Comisaris: Guillermina Perales i Eduardo Lastres.
2010 "Miguel, Luz y Sombra". Casa Museu Miguel Hern1ndez. Orihuela, y Lonja Medieval Elche.
2008 "Aigua Congelada" Universitat Miguel Hern1ndez. Elx.
2003 "Mul1-Zen" Galer1a Aural. Alacant.
1987 "Salines i Chopo Illicit1" Galer1a 11. Alacant.

SELECCI3 EXPOSICIONS COL·LECTIVES A ALACANT:

2020 "VINTICINC VACANCES A OVIDI MONTLLOR". Llotja de Sant Jordi. Alcoi / Sala Coll Alas. Gandia. Comisaria Carme Jorques.
2019 "40 sobre 40" Artistes i Poetes en el 40 Aniversari de la UA.
2017 "Homenatge a Miguel Hern1ndez" 75X75 Comisaria: Carme Jorques. Llotja del Peix.
Llotja de Sant Jordi. Alcoi / MUA. Universitat de Alacant.
2015 "60 Anys de Geometria" MUA. Colecci3n Ars Citerior.
2003 "Miradas distintas, distintas miradas" MUBAG. Consorcio de Museos.
1991 "Al Oeste, j3venes en el 91" Diario Levante. Conselleria de Cultura Educaci3n y Ciencia.

SELECCI3 PREMIS Y BEQUES:

2010 "Premi a la millor trayectoria art1stica. ONDA CERO.
DONA 2010. Consell Municipal de la Dona. Ajuntament d'Elx.
2009 "Beca Master de Xilograf1a Fundaci3n CIEC. Betanzos. A Coru1a.
1985 "PRIMER PREMIO. VII Certamen Nacional Caf1 Marfil.
1985 "FINALISTA. Sal3n Nacional. CAM. Murcia.
1985 "BECA." ESPACIO P1BLICO" Diputaci3 de Granada.

SELECCI3 OBRA EN COL·LECCIONS:

C.I.E.C. Betanzos. A Coru1a.
Palaci de Comtes de G1bia. Diputaci3 de Granada
Fundaci3 Josep Irla. S. Feliu de Guixols. Girona
MACVA. Museo de Vilafam1s. Vicente Aguilera Cerni. (Castell3)
Biblioteca de la Generalitat Valenciana ·
Biblioteca de Catalu1a. C.I.M.A.R. Centre de Investigaci3 Marina,
C.I.M.A.R. Centre de Investigaci3 Marina.
Calcograf1a. Academia de Belles Arts de San Fernando. Madrid.
MUA. Museu de la Universitat de Alacant..
Biblioteca Nacional de Madrid.
Museo de Art Contemporani. Cuzco. Per1 ·
Institut de Cultura de Campeche. M1xic.
Colecci3n ARS CITERIOR.

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

AJUNTAMENT D'ALCOI

VERSUS

Mariadolors Mulà

ALCOI 2 DESEMBRE 2020 - 29 GENER 2021

CASA DE CULTURA

**CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE**

**AJUNTAMENT
D'ALCOI**

**CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT**
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTIS